

REVISTA

Fet històric de Catalunya

LEMA: *Via fòs!*

(Poesia premiada amb l'Englantina en el Certàmen del Centre Catòlic)

Tingué esquadra d'en Llúria — sols trenta naus.
Sobraren encar dues — an els seus braus;
prò setanta galeres — armà el francès;
per' bregà amb Catalunya, — quaranta més!
— Oiu, els orgullosos, — folls catalans,
mirau, tenim les cordes, — entre les mans.
Amb elles, davant Nàpols — us lligarem,
penjats dalt les entenes — morts us veurem.
No diràn, aleshores — els Sicilians,
que el d'Anjou no va vèncer — aitals bergants. —
Així el francès feu mofa — des de ses naus,
pensant, en sa follia, — fer-los esclaus.

Prò gens Roger de Llúria — s'entreguè;
en esquif amb cautela — del buc ixqué,
i ensems tota sa flota — va revistant,
a cabdills i almogàvers — digué cridant:
— Jamai por! Foren sempre — ínclits guerrers,
els ballesters en taula! — Siau certers!
Un jorn aitals francesos — qui són veuràn
les forces aguerrides — d'en Pere el Gran,
i vosaltres, a qui diuen — voler penjar,
fareu ni un d'ells retorni — viu a sa llar!
Que visca Catalunya! — Via fòs! A ells!
No resten per' contar-ho — els seus vaixells. —

S'entorna a Capitana — i amb ver furor,
sagnant combat comença — que féu paor.
L'almirall dels francesos — Jaume Brusson
és el primer que endinzen — fora del món.
Caigué sobre coberta, — mort, Etandart;
fou omplert de ferides — Comte Renart;
l'espetic de ballestes — arreu retruny,
no seguen endebades — al mes de Juny!
Prou lluiten els francesos, — més no els hi val;
reberen d'almogàvers — el colp mortal.
Al veure la matança — digué el d'Anjou:
— Diables van amb Llúria — no hi pot ningú. —

Les naus són capbussades — al fons del mar,
el Via fòs! d'en Llúria — retrunyí encar',
lluïtaven amb coratge — pròcers, guerrers,
prò els occiren les fletxes — dels ballesters.
Llúria, dalt Capitana, — furiós s'el veu,
el crit de «a l'abordatge!» — se sentí arreu;
embestiren taurides — semblant la mort.
Francesos, no us pensaveu — aital dissort!
Les naus foren apreses — entre alarits;
cridaven almogàvers — bo i aguerrits:
— A ells!... Desperta ferrol!... Qué en tens de fam!...
Que visca Catalunya! — retrunyí el clam.

Mancava Capitana — del de Salern;
la brega dintre d'ella — era un infern;
els ferits i cadàvers — jeien a munts;
arreu on ell mirava — veia difunts.
Al contemplar amb ràbia — sols dol etern,
els digué als almogàvers: — Jo só En Salern,
no vui viure sens honra — ocuiu-me abans,

com ho féreu amb Comtes — i Capitans!
Avançaren per' fer-ho — qualques guerrers,
prò al veure Roger Llúria — llamegà acers:
— No ho fassau: rendiu's, Princep; — ma veu oiú;
no tentau la fortuna — doncs us vull viu.
Rendiren ses espases — nobles, guerrers,
sa clemença imploraren — els presoners,
i els digué Almirall Llúria: — Tots la teniu
si a Regina Constança — tornau Beatriu,
qui és Infanta i germana — que amb fins vilans,
reteneu presonera — els Napolitans.
Aprés eixa desfeta — lliurè la vull,
més feu-ho prest, o, Princep!, — car tinc antull
en vostra Capitana — i a dalt d'un pal
posar-hi vostra testa — com catafal.
— Prest serà deslliurada — noble Roger.
Vos ho juro com Princep — i caballer.

Tornaren a Sicília — amb braus remers;
perdó ofereix al Princep, — i a sos guerrers.

L'interès nacional

reclama dels bons patriotes la preferència
per als productes el·laborats en la nostra
terra

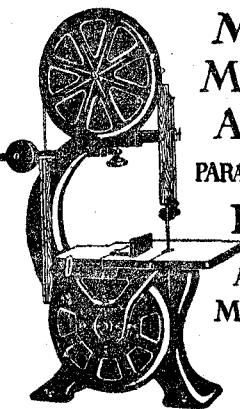
La casa Productos lácteos S. R.

fabrica en el país (Manlleu) les marques de
LLET CONDENSADA

Núria i Victòria

reconegudes per llur excel·lent qualitat
i economia de preu

De venda en els millors establiments de
Granollers

MÀQUINAS
MODERNAS
ALEMANAS
PARA TRABAJAR
LA MADERA

AUTOMOVILES &
MAQUINARIA S.A.

BARCELONA

Cortes 436-Tel. 65511

els retornà envers Nàpols. — Van mar endins.
L'Infanta deslliurada — complerts llurs fins,
front regina Constança — flectant genolls,
li digué eixes paraules: — No erem uns folls,
per' veure el penó altívol — del gran regnat
d'Aragó i Catalunya — mai humil·liat.
Digau-li al gran rei Pere — si honors me feu,
que l'Almirall en Llúria — paga el què deu;
ho digué davant Nàpols — Carles d'Anjou:
— Vèncer a Catalunya — mai pot ningú!

ENRIC AYNÉ PLÀ

L'oració humil de la velleta

LEMA:

*Dans l'ombre de ce Christ dont le
flanc est vermeil.* — Francès Jammes.

(Poesia premiada amb la Viola d'or en el Certàmen
del Centre Catòlic)

Padrina, qui tremoles resant en la foscó
de la capella fonda, dintre l'humil recó
on dolçament acudes joiosa cada dia;
padrina, com és dolça la teva companyia
al Crist de cara trista clavat dalt de la creu,
i a aquella Dolorosa que plora vora seu
sempre guaitant el fill, tant trista i afligida!

Tu ets la seva amiga, i es va fonent ta vida
passant hores i hores dintre el recó escollit
de vora la llum trista d'un llantió petit
que aclara una miqueta ta faç, qui s'ha tornada
d'una color de cera, groguenca i esblaimada.

Avui, jo t'hi so vista dintre l'humil recó.
Resaves, amorosa, i la dolça oració,
eixia de tos llavis devota, recollida.

Jo so mirat, padrina, ta faç esgroguèda
i m'ha semblat voltada de joia i de bondat.
Ton rostre de padrina com s'era il·luminat
guaitant, plena de èxtasi, del Crist la gran nuesa!

Jo so fruit, padrina, llavors, la gran bellesa
de veure ton bell rostre, de joia reverdit,
i vora la llum feble del llantió petit
t'he vist com una santa, t'he vist com una mare
que passa una alegria, i té el goig a la cara.

Quin goig hi volaria, dintre l'humil recó?
Era que t'alegrava la mística claró
d'un raig de sol que et duia la porta fonedissa?
O era que senties la dolça piuladissa
d'aquells pardals que tenen el niu al campanar
i mai de tot el dia no paren de cantar?
Era que el cor gaudia una dolça revifalla?
Jo no més sé, padrina, que he vist una rialla,
i so fruit amb joia, l'instant maravellos.
Sols sé que he vist somriure ton rostre bondadós,
i m'ha semblat que reia; que reia, jo diria
per treure la tristesa del rostre de Maria.

FELIP GRAUGÉS CAMPRODÓN

Banco Vitalicio de España

Segurs de Vida, Dots, Sorteables, & &

Rendes vitalícies

Delegat en aquest Partit: Don M. Anglés Vilella

Plaça d'Angel Guimerà, 6 : Granollers